

РЕШЕНИЕ № 846

гр. София, 13.02.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав, в публично заседание на 13.11.2018г. в следния състав:

СЪДИЯ: ЦВЕТАНКА ПАУНОВА

при участието на секретаря Ц.М., като разгледа дело номер 7925 по описа за 2018 година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.27, ал.5 от Закона за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси /ЗПУКИ/(отм.).

Образувано е по жалба на М.А.П. срещу Решение №РС-108-14-028/20.06.2018г. на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество /КПКОНПИ или Комисията/, в частта, в която Комисията е установила по отношение на жалбоподателката конфликт на интереси, за това, че в качеството ѝ на директор на ***[населено място], е подписала допълнително споразумение №03 към трудов договор №8/14.09.2012г. със свързано с нея лице по см. на §1, т.1 от ДР на ЗПКУИ (отм.) - С.П.-Й. (дъщеря) и в частта, в която е Комисията е установила неподаване на декларация по чл.12, т.4 от ЗПУКИ (отм.) на 10.04.2014г. от страна на жалбоподателката във връзка с това, че на 10.04.2014г. е подписала допълнително споразумение №03 към трудов договор №8/14.09.2012г. със свързано с нея лице по см. на §1, т.1 от ДР на ЗПКУИ (отм.) С.П.-Й. (дъщеря) в нарушение на чл.16 от ЗПУКИ (отм.).

Наведени са твърдения за нищожност, алтернативно - незаконосъобразност на обжалвания административен акт, поради противоречието му с материалния закон и процесуалните правила. Твърденията са както следва: оспореното решение не е взето с необходимото мнозинство съгласно чл.22ж, ал.2, т.2 от ЗПУКИ (отм.), подписано е от заместник-председател, който не е имал представителна власт. Нарушени са процесуалните правила в хода на административното производство, тъй като жалбоподателката не е била изслушана от Комисията. Сочи се още, че Комисията за втори път е разследвала жалбоподателката по повод същите обстоятелства - сигнал за наличие на свързаност между директора на гимназията и двама преподаватели (съпруг и дъщеря), като е налице произнасяне на АССГ с Решение №319/24.01.2011 по адм.д. №3409/2009г. по описа на съда, с което е отменено предходното решение за установяване на конфликт на интереси. Твърди се още, че допълнителното споразумение не е в частен интерес и по повод на същото не е получавана имотна облага, която не се следва. В тази връзка счита, че предвид липсата на частен интерес не е следвало да подава декларация по чл.12, ал.4 от ЗПУКИ (отм.) респ. не е осъществила нарушение по чл.16 от с.з. Моли за отмяна на Решение №РС-108-14-028/20.06.2018г. в оспорената му част.

В съдебно заседание жалбоподателката се представлява от адв. П., която поддържа жалбата на заявените основания и претендира разноски по делото. Развива подробни аргументи в представени писмени бележки.

Ответникът - Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, в съдебно заседание се представлява от юрк. С., която ангажира становище, подробно доразвито в представени по делото писмени бележки, за неоснователност и неправилност на жалбата.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.168, ал.1 от АПК събраните и приети по делото писмени доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт като цяло, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството пред Комисията е образувано въз основа на писмо от началника на Регионален инспекторат по образованието (РИО) С., изпратено по компетентност до Комисията за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси (КПУКИ), с което е препратена жалба от лице със заличени имена и данни в представеното по делото Решение №РС-108-14-028/20.06.2018г., регистрирано като сигнал с вх. №С-2014-108/07.05.2014г. В същото са изнесени данни за нарушения в дейността на директора на ***, [населено място] - М.П. Изложени са твърдения за наличие на свързаност между директора на гимназията и двама преподаватели — съпруг и дъщеря. С допълнителен отговор са конкретизирани данните, а именно че М.П., директор на ***, [населено място], е назначила на работа в училището свързани с нея лица — съпруг и дъщеря, както и че същите са били поставяни в привилегировано положение при нарушения на трудовата дисциплина и при оплаквания от страна на родители на ученици в гимназията. Посочено е още, че М.П. съвместява длъжността директор на гимназията и преподавател по немски език в ***, [населено място].

На 12.06.2014г. в Комисията е постъпило писмо, изпратено по компетентност до Комисията, от началника на Регионален инспекторат по образованието (РИО) С., заведено като сигнал с рег. №С-145/13.06.2014г. на КПУКИ. Началникът на РИО С. е приложил и декларации по чл.12 от ЗПУКИ (отм.), подадени от М.П., директор на *** С., както и трудов договор №РД12-335 от 15.03.1995г. и два броя допълнителни споразумения към него №РД-12-3186/06.08.1998г., №ЛС-1 -414/11.10.2004г.

Предвид сходния предмет и страни на сигнали с рег. №С-2014-108/07.05.2014г. и №С-2014-145/13.06.2014г., на основание чл.27, ал.2, т.2 от АПК Комисията на свое заседание, проведено на 24.06.2014г., е приела решение за обединяване на двата сигнала в общо административно производство под №С-2014-108/07.05.2014г. Комисията е събрала като доказателства представените със сигналите Решение Р03-1/09.03.2010г. на началника на РИО С.; Решение №319/24.01.2011г. на АССГ; жалба от родители №0104-10-/10.03.2014г. до РИО С. и допълнение към нея; отговор на началника на РИО С.; искане №94ПП-33/07.05.2014г.; писмо с изх. №97-00-2/27.03.2014г.; списък на членовете на УН ***, участвали на ОС от 30.06.2003г.; протокол от ОС от 30.06.2003г.; уведомление №107-02/20.02.2014г.; отговор с изх. №110-01/20.02.2014г.; молба с вх. №113/21.02.2014г. за провеждане на извънредна родителска среща; писмо с изх. №121/21.02.2014г.; призовка за разпит по пр. с вх.

№12964/2014г. на 06-то РУП - СДВР; искане с вх. №22076/15.05.2014г.; молба с вх. №247/25.04.2014г.; протокол от родителска среща от 29.04.2014г., както и допълнителни такива: копия от декларации по чл.12 от ЗПУКИ (отм.); трудови договори и допълнителни споразумения; заповеди на директора на *** за учебната 2013/2014г.; дипломи и сертификати за завършени образователни степени; декларация по чл.12, т.2 от ЗПУКИ (отм.) с вх. №0601-36/07.01.2014г. на РИО С.; трудови договори; допълнителни споразумения към трудов договор №08/14.09.2012г.; заповеди на директора на *** №68/2013, №97/2013, №128/2013, №187/2014, №259/2014, №262/2014, №377/2014, №378/2014, №305/2014, №24/2013, №488/2014; отчет на дейността към 30.06.2014г. по проект „Училище за себеутвърждаване и подготовка към европейски хоризонти“; уведомление от НАП, ТД С., Дирекция „Пенсии“; трудови договори (3 броя), сключени между ***, [населено място], и М.А.П., ведно със заповеди за тяхното прекратяване и доказателства за изпълнени плащания, за периода от 19.09.2011 до 16.06.2014г.

С Покана с изх. №С-2014-108#45 /л.432/ М.А.П. е надлежно поканена на 30.09.2014г. за явяване и изслушване пред Комисията по реда на чл.26 от ЗПУКИ (отм.). Същата се е явила и е изложила съображения за неоснователност на подадените сигнали, както и че свързаните с нея лица - съпруг и дъщеря, са освободени от работа за учебната 2014/2015г. и местата за преподаватели по немски в гимназията са незаети /Протокол №62/30.09.2014г./. Комисията е събрала допълнителни доказателства, подробно описани в оспореното решение, както и последващо становище от 11.11.2014г. от М.П.

От Комисията са проведени заседания на 16.10.2014г. и 25.11.2014г., резултатите от които са обективирани в Протокол №67/16.10.2014г. /л.608-619 от делото/ и Протокол №77/25.11.2014г. /л.806-813/. На заседанието на 16.10.2014г. комисията е върнала проекта за решение за събиране на допълнителни доказателства и доработка съобразно дадените препоръки, а на заседанието на 25.11.2014г. комисията не е приела предложението проект за решение по чл.27, ал.2 от ЗПУКИ.

На заседание на 20.06.2018г. комисията е изслушала докладвания от Специализирана дирекция „Правна“ сигнал с рег. №С-2014-108/07.05.2014г., като е приела Решение №РС-108-14-028/20.06.2018г., с което е установила конфликт на интереси по отношение на М.А.П., за това, че в качеството ѝ на директор на ***, [населено място] - лице, заемало публична длъжност, по смисъла на чл.3, т.23 от ЗПУКИ (отм.), на 10.04.2014г., в [населено място] е подписала допълнително споразумение №03 към Трудов договор №8/14.09.2012г. със свързано с нея лице по смисъла на §1, т.1 от ДР на ЗПУКИ (отм.) - С.П.-Й. (дъщеря), с което е нарушила разпоредбата на чл.8, изр. второ, предл. първо от ЗПУКИ (отм.).

Комисията е установила още неподаване на декларация по чл.12, т.4 от ЗПУКИ (отм.) на 10.04.2014г. от страна на М.А.П. в качеството ѝ на директор на ***, [населено място], лице, заемало публична длъжност, по смисъла на чл.3, т.23 от ЗПУКИ (отм.) във връзка с това, че на 10.04.2014г. в [населено място] е подписала допълнително споразумение №03 към Трудов договор №8/14.09.2012г. със свързано с нея лице по смисъла на §1, т.1 от ДР на ЗПУКИ (отм.) - дъщеря С.П.-Й., в нарушение на чл.16 от ЗПУКИ (отм.).

Със същото Решение №РС-108-14-028/20.06.2018г. Комисията не е установила конфликт на интереси по отношение на М.А.П., в качеството ѝ на директор на ***, [населено място] - лице, заемало публична длъжност, по смисъла на чл.3, т.23 от ЗПУКИ (отм.), при приемането на отчетен доклад за извършената работа на 31.08.2014г. поради липса на частен интерес на свързано с нея лице по смисъла на §1, т.1 от ДР на ЗПУКИ (отм.) и е прекратила производството по сигнал с рег. рег. №С-2014-108/07.05.2014г. в останалата му част. В тази част решението на комисията е влязло в сила и не е предмет на разглеждане в настоящото производство.

При горните фактически установявания, съдът формира следните правни изводи: Жалбата е допустима - подадена е от надлежна страна с правен интерес от оспорването и в срока по чл.27, ал.5 от ЗПУКИ (отм.) във вр. с §5, ал.1 от ДР на ЗПКОНПИ, доколкото по делото не са представени доказателства за връчване на съобщението за изготвеното решение. Писмото, с което е изпратено решението на жалбоподателката, е с изх. №С2014-108//87 от 03.07.2018г., но няма данни кога е връчено на жалбоподателката.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Както бе изложено по-горе, производството пред Комисията /Комисията за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси по ЗПУКИ (отм.), респ. Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество по ЗПКОНПИ/ е започнало по сигнал с вх. №С-2014-108/07.05.2014г. Съгласно §5, ал.1 от ДР на ЗПКОНПИ неприключилите до влизането в сила на този закон производства по установяване на конфликт на интереси и налагане на административни наказания се довършват по досегашния ред от Комисията, т.е. по реда, описан в глава VI от ЗПУКИ (отм.).

Решение №РС-108-14-028/20.06.2018г. на Комисията представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.1 от АПК, доколкото е налице изрично волеизявление на КПУКИ, с което непосредствено са засегнати права, свободи и/или законни интереси на жалбоподателката М.А.П. Във връзка със сигнал по смисъла на чл.23 от ЗПУКИ (отм.) за установяване на конфликт на интереси се стартира производство пред КПУКИ, чиито резултати се обективират в решението по чл.27, ал.2 във връзка с ал.1 от ЗПУКИ (отм.). Съгласно чл.22а, ал.1 от с.з. компетентен да се произнесе административен орган е КПУКИ. Комисията се състои от петима членове, от които Народното събрание избира трима членове, в т.ч. председател, президентът на републиката назначава един член и един член се избира с решение на Министерския съвет и се назначава със заповед на министър-председателя“ /чл.22а, ал.2 от ЗПУКИ/.

На основание чл.22а, ал.6 във връзка с чл.22ж, ал.2 от ЗПУКИ във връзка с чл.15, ал.1 от Правилника за организацията и дейността на КПУКИ „заседанията на комисията се считат за редовни, ако на тях присъстват най-малко трима от членовете ѝ“. Решенията се вземат с мнозинство повече от половината от всички членове съгласно чл.22ж, ал.2 от ЗПУКИ във връзка с чл.15, ал.6 от ПОДКПУКИ. Същите следва да бъдат подписани от всички членове, участвали в гласуването. Оспорваното решение обективира резултата - установен конфликт на интереси по отношение на М.А.П. за това, че в качеството ѝ на

директор на ***, [населено място] - лице, заемало публична длъжност, по смисъла на чл.3, т.23 от ЗПУКИ (отм.), на 10.04.2014г. е подписала допълнително споразумение №03 към Трудов договор №8/14.09.2012г. със свързано с нея лице по смисъла на §1, т.1 от ДР на ЗПУКИ (отм.) - С.П.-Й. (дъщеря), с което е нарушила разпоредбата на чл. 8, изр. второ, предл. първо от ЗПУКИ (отм.) и е извършила нарушение на чл.16 от ЗПУКИ (отм.), след като не е подала декларация по чл.12, т.4 от ЗПУКИ (отм.) на 10.04.2014г., предвид подписаното допълнително споразумение №03 към Трудов договор №8/14.09.2012г. със свързано с нея лице.

Предвид гореизложеното, съдът намира, че КПУКИ е компетентен да се произнесе административен орган и не е налице основание за отмяна на акта по смисъла на чл.168, ал.1 във връзка с чл.146, т.1 от АПК.

Допълнително и във връзка с възражението за нищожност на решението съдът съобрази, че в специалния закон няма изискване за неизменност на състава, участвал в хода на производството по установяване на конфликт на интереси и съставя, приел крайния акт. Членовете на КПУКИ/КПКОНПИ изпълняват правомощията си в рамките на един мандат, който не може да бъде повторен (чл.10, ал.2 от ЗПКОНПИ), поради което неприключилите производства се довършват от новия състав на комисията.

В случая на заседанията на 16.10.2014г. и 25.11.2014г., са присъствали членовете на КПУКИ: Н.Н., К.С. и П.Б.

На основание чл.98, т.7 от Конституцията на Република България във връзка с чл.22а, ал.2 от ЗПУКИ президентът на републиката е назначил Н.И.Н. на длъжността член на КПУКИ /Указ №65/30.03.2011г., обн. ДВ. бр.27 от 1 Април 2011г./. С решение №418/10.06.2011г. на Министерски съвет е избран за член на КПУКИ П.Т.Б., на когото заповедта за назначаване е връчена на 17.06.2011г. К.Д.С. е избрана с решение на Народното събрание от 12 май 2011г., обнародвано в ДВ, бр.39 от 20 Май 2011г.

Решението е взето от А.Т.С., А.С.Т.-Ц. и С.Р.К., избрани с решение на Народното събрание на основание чл.86, ал.1 от Конституцията на Република България, съгласно приложените на л. 870-872 доказателства, които са и лицата, подписали оспореното решение.

Доколкото липсва изрична разпоредба в ЗПУКИ относно формата и съдържанието на решението, приложение следва да намери чл.59 от АПК. Оспорваният ИАА съдържа реквизитите по чл.59, ал.2 от АПК, а именно: наименование на органа, който го е издал - КПУКИ; наименование на акта - решение; адресат на акта - М.П., в качеството й на лице, заемало публична длъжност по смисъла на чл.3, т.23 от ЗПУКИ - директор на ***, [населено място], фактически и правни основания за издаването му; разпоредителна част, в която се определя установен конфликт на интереси, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва - пред Административен съд София - град в четиринадесетдневен срок от съобщаването на акта на основание чл.27, ал.5 от ЗПУКИ; дата на издаване - 20.06.2018г.; подпис на лицата, участвали в производството по установяване на конфликт на интереси, с означаване на заеманата длъжност - членове на КПУКИ. Въз основа на гореизложеното, съдът намира, че е спазена законоустановената форма на атакувания административен акт, следователно - не е

налице основание за отмяната му по смисъла на чл.168, ал.1 във връзка с чл.146, т.2 от АПК.

Административният акт е постановен и при спазване на административно-производствените правила, установени с разпоредбите на чл.22ж и чл.25 - чл.27 от ЗПУКИ /отм./ във връзка с §5, ал.1 от ПЗР на ЗПКОНПИ. Съдебната практика и теорията са константни, че процесуалните нарушения в административното производство са съществени, само ако са се отразили на правилността на крайните фактически и правни изводи на административния орган. В тази връзка съдът съобрази, че е нарушена разпоредбата на чл.27, ал.1 от ЗПУКИ, съгласно която КПУКИ се произнася с решение в двумесечен срок от откриване на производството, което в настоящия случай е взето на 20.06.2018г. по сигнал с рег. №С-2014-108/07.05.2014г. Срокът от два месеца за произнасяне по преписката е многократно изтекъл, но същият има инструктивен характер и е въведен от законодателя в съответствие с принципа за бързина и процесуална икономия по смисъла на чл.11 от АПК. Непроизнасянето в срок обаче не може да се квалифицира като съществено процесуално нарушение. В този смисъл е Решение №10778/16.07.2013г. по адм. дело №3582/2013г. на Върховния административен съд, Седмо отделение. Правото на защита на лицето, по повод което се е развило производството по установяване на конфликт на интереси, не е ограничено, тъй като нему са предоставени всички позволени от закона възможности да организира своята защитна теза. Въз основа на гореизложеното съдът намира, че липсва основание оспореният акт да бъде отменен по смисъла на чл.168, ал.1 във връзка с чл.146, т.3 от АПК.

Допълнително и с оглед възраженията на оспорващата следва да се посочи, че решението на комисията не е постановено в противоречие с изискванията на чл.27, ал.2, т.1 и 2 от АПК. Вярно е, че по делото са ангажирани доказателства за наличие на предходни произнасяния по отношение наличието на конфликт на интереси на М.П. с назначени от нея лица в повереното ѝ училище. В случая обаче се разглеждат различни факти и обстоятелства от установените такива в предходни производства, поради което не е налице субективен и обективен идентитет в казусите.

Съдът счита, че решението е постановено в съответствие с материалноправните разпоредби на ЗПУКИ (отм.)

Спор по фактите няма, спорът е правен. Не се спори, че М.П. е лице, заемащо публична длъжност по см. на чл.3, т.23 от ЗПУКИ (отм.). Същата е била директор на общинско училище ***, създадено с акт на министъра на образованието и науката. В разпоредбата на чл.10, ал.5 от Закона за народната просвета (отм.), действал към момента на установяване на нарушението, е посочено, че държавните и общинските детски градини, училища и обслужващи звена са юридически лица, като съгласно чл.37, ал.1 от с.з. училището, детската градина и обслужващото звено се управляват от директор. Не се спори също, че М.П. и С.Н.П.-Й. са майка и дъщеря, което обосновава свързаност по см. на §1, т.1 от ДР на ЗПУКИ (отм.). От доказателствата по делото се установява още, а и не се спори, че е сключено допълнително споразумение №03 към Трудов договор №8/14.09.2012г. със страни М.П., в качеството ѝ на директор на *** и работодател, и от друга страна С.Н.П.-Й. - служител, съгласно който последната заема длъжността старши учител по немски и английски език и специалист „Връзки с

обществеността“.

За да възникне конфликт на интереси, е необходимо кумулативното наличие на предпоставките по чл.2, ал.1 от ЗПУКИ (отм.): 1. лице, заемащо публична длъжност; 2. частен интерес, който води до облага от материален или нематериален характер за лице, заемащо публична длъжност, или за свързани с него лица, включително всяко поето задължение /чл.2, ал.2 от ЗПУКИ/; 3. възможност частният интерес да повлияе върху безпристрастното и обективното изпълнение на правомощията или задълженията му по служба. Съгласно чл.2, ал.3 от ЗПУКИ облагата е „всеки доход в пари или в имущество, включително придобиване на дялове или акции, както и предоставяне, прехвърляне или отказ от права, получаване на привилегия или почести, получаване на стоки или услуги безплатно или на цени, по-ниски от пазарните, помощ, глас, подкрепа или влияние, предимство, получаване на или обещание за работа, длъжност, дар, награда или обещание за избягване на загуба, отговорност, санкция или друго неблагоприятно събитие“. В сравнение с предишната редакция на текста на чл.2, ал.2 и ал. 3 ЗПУКИ, при която частният интерес и облагата бяха тъждествени понятия, то в действащата норма законодателят ги е обособил и ги е поставил в съотношение причина -следствие. Интересът е субективната предпоставка по смисъла на чл.2, ал.2 от с.з. В случая не се изисква облагата да е постигната или да е реализирана. Конфликтът на интереси е преди всичко деяние, което е в отклонение и противоречие на публичния интерес. Той предполага наличието на частен интерес на задълженото лице, без да е задължително този частен интерес да е реализиран. Постигането на резултат не е необходимо, достатъчно е частният интерес да съществува като възможност. При тази ситуация той ще може да повлияе на упражняването на правомощията на съответното лице. При първоначалното тълкуване на закона се обуславя извод, че целта му е да се ограничи възможността за получаване на облага, когато тя е незаконна или вследствие от заеманата публична длъжност и/или връзката със свързано лице. По-новата практика на Върховния административен съд /Решение №6781 от 20.05.2014г. по дело №324/2014г., VII отделение на ВАС/ сочи, че „законът никъде не поставя изискване към облагата да е незаконна или да е в резултат на неправомерно упражняване на правомощия или задължения от страна на лицето, заемащо публична длъжност“. Облагата по смисъла на чл.2, ал.3 от ЗПУКИ може да не е настъпила, но трябва да е възможна, т.е. да е свързана с поведението на лицето, по отношение на което е установен конфликт на интереси. Законодателят е предвидил глагол в позволителна форма, а не в императивна такава, което обуславя извод, че не е задължително частният интерес да доведе като последица субективно отношение при изпълнение на правомощията и/или задълженията по служба. Достатъчно е само предположение за допуснато отклонение от принципите за безпристрастност и обективност, за да се приеме за налична причинно-следствената връзка между частния интерес и субективното поведение на проверяваното от КПУКИ лице.

Съгласно чл.8, изр. второ, предложение 1 от ЗПУКИ (отм.) „лице, заемащо публична длъжност, няма право да сключва договори в частен интерес при изпълнение на правомощията или задълженията си по служба“. Безсъмнено се установява, че в случая законодателят не е въвел забрана за лицата, заемащи публични длъжности, да сключват каквито и да било договори, а само такива, които са в частен интерес при

изпълнение на правомощията или задълженията си по служба. Предпоставките следва да са налице кумулативно и липсата на която и да е от тях обуславя липсата на конфликт на интереси.

За да е налице „частен интерес“, трябва да съществува „облага“. Отношенията между лице, заемащо публична длъжност, и „свързано лице“ по смисъла на ЗПУКИ биха могли да породят конфликт на интереси при установен частен интерес, който засяга обективното и безпристрастно изпълнение на задълженията по служба, т.е. необходима е причинна връзка между интереса и сключването на договора. Частният интерес в случая произтича от доказаната не само възможност, но реално наличие на облага (нематериална), изразяваща се в получаването на работа в повереното на М.П. учебно заведение от нейната дъщеря. Осъществено от директора правомощие (предоставено му от закона и по силата на трудовия договор) е довело до изменение на трудовото правоотношение, по което страни са лица - роднини по права линия. Видно от допълнително споразумение №9/01.11.2013г. и допълнително споразумение №3/10.04.2014г. М.П. отнема на С.Й. 4 часа лекторски по немски език в 8а клас, като същевременно с това ѝ дава допълнително 2 часа лекторски по немски език в 10а и 10б клас, като общо в 10 клас лекторските часове стават 4 часа немски език седмично, като се запазва трудовото възнаграждение в размер на 648.00 лева. Междувременно със заповед №350/08.04.2014г. М.П. е трансформирала 1 щат педагогически персонал, както следва: 1 щат учител по английски език и испански език в 1 щат учител по немски език и специалист „Връзки с обществеността“. От представените по делото доказателства е установено, че РИО С. не е уведомена за извършената промяна в Списък-образец 1 относно трансформирането на 1 щат педагогически персонал съобразно чл.63, ал.6 от Наредба №4/16.03.2003г. От събраните в хода на производството доказателства е установено също така, че за длъжността учител по немски език и английски език за периода 2013-2014г. не са подавани заявки за свободни работни места. В случая жалбоподателката не е изпълнила задълженията си да уведоми РИО за извършената промяна и бюро по труда за свободното работно място, което е доказателство, че частният интерес на свързаното лице е повлиял върху упражненото от лицето, заемащо публична длъжност, властническо правомощие. Извършената трансформация на щата е направена, за да може длъжността да бъде заета именно от свързаното лице, дъщеря на директора на училището, с цел да се запази трудовото възнаграждение при намален брой лекторски часове.

Настъпилият факт създава възможност за реализиране и на други форми на облага - получаване на основно и допълнителни възнаграждения, което не би било възможно без упражненото право от страна на майката на назначеното лице. Липсата на предварително публично оповестяване за наличието на свободно място за учител (чл.147, ал.1, т.7 от ППЗНП, отм.) е довело до привилегия и подкрепа за свързаното лице, което единствено е разбрало за овакантяване на длъжността /трансформиране на щатна длъжност/. За установяване на конфликт по ЗПУКИ е достатъчно лицето, заемащо публична длъжност, да осъществи действия в нарушение на предписанията в закона, без оглед на това какви са били мотивите за същите, реализиран ли е или съществува като възможност частният интерес, налице ли е неправомерно упражняване на публични функции и по други нормативни актове. Доказване на факта дали и как използваните властнически правомощия са повлияни от съществуващия

частен интерес не е необходимо. Достатъчно е наличието им за сключване на трудов договор, както и че това е станало именно между свързани лица.

В действията на жалбоподателката правилно са били определени от състава на Комисията като неимуществена облага в частен интерес, доколкото, както бе посочено по-горе такава е и получаване на привилегия, помощ, подкрепа, предимство, вкл. и директно получаване на работа.

Изпълнен е фактическият състав на нарушението по чл.8, изр. 2-ро, предл. 1-во от ЗПУКИ (отм.) - упражнено правомощие по служба; осъществяване на същото спрямо лице по смисъла на §1, т.1 от ДР на ЗПУКИ; възможност или реално настъпване на облага във връзка със сключен договор. Доколкото в действителност е налице установяване на конфликт на интереси, законосъобразно е прието като нарушение на чл.16, ал.1 неподдаването на декларация по чл.12, т.4 от закона за наличие на частен интерес по конкретен повод.

По изложените съображения оспореното решение е законосъобразно, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода от спора и на основание чл.143, ал.3 и ал.4 от АПК във вр. с чл.78, ал.8 от ГПК, в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв. съгласно чл.24 Наредбата за заплащането на правната помощ.

Мотивиран така и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд София - град, II о., 27-ми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М.А.П. срещу Решение №РС-108-14-028/20.06.2018г. на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, в частта, в която Комисията е установила по отношение на жалбоподателката конфликт на интереси, за това, че в качеството ѝ на директор на ***[населено място], е подписала допълнително споразумение №03 към трудов договор №8/14.09.2012г. със свързано с нея лице по см. на §1, т.1 от ДР на ЗПУКИ (отм.) - С.П.-Й. (дъщеря) и в частта, в която Комисията е установила неподдаване на декларация по чл.12, т.4 от ЗПУКИ (отм.) на 10.04.2014г. от страна на жалбоподателката във връзка с това, че на 10.04.2014г. е подписала допълнително споразумение №03 към трудов договор №8/14.09.2012г. със свързано с нея лице по см. на §1, т.1 от ДР на ЗПУКИ (отм.) С.П.-Й. (дъщеря) в нарушение на чл.16 от ЗПУКИ (отм.).

ОСЪЖДА М.А.П. да заплати в полза на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество сумата от 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: